

De Heilige Geest verheerlijkt Christus (2)

Ds. J. IJsselstein - Johannes 16:14 – (rond) Pinksteren

Liturgie:

Psalm 119:3

Psalm 119:9

Lezen 1 Korinthe 2

Psalm 145:1,3,4

Psalm 25:2

Psalm 19:5

Gemeente, de tekst voor de preek van vanmorgen/-middag kunt u vinden in Johannes 16, daarvan het 14^e vers, waar de Heere Jezus zegt, als het gaat om het werk van de Heilige Geest:

Die zal Mij verheerlijken; want Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen.

Het thema voor de preek is:

Het werk van de Heilige Geest is het verheerlijken van Christus.

Wij stellen drie vragen, en dat zijn ook de drie punten van de preek:

1. Wat doet Hij?

2. Hoe doet Hij dat?

3. Waarmee doet Hij dat?

Drie vragen, goed onthouden jongens en meisjes: wat, hoe en waarmee?

Als eerste dus:

1. Wat doet de Heilige Geest?

Die zal Mij verheerlijken. In dat moeilijke woord ‘verheerlijken’, jongens en meisjes, zit een ander woord, het woord ‘heerlijk’ en ‘heerlijkheid’. Je moet dan niet denken aan ‘heerlijk’ in de zin van ‘lekker’, maar aan iets heel anders. ‘Heerlijkheid’ wil zeggen: eer, roem, grootheid, glorie, majesteit, glans.

Als de Heere Jezus op Hemelvaartsdag de hemel der hemelen binnengaat en miljarden engelen juichen, dan zeggen wij kleine mensjes op deze aarde: ‘Wat is de Koning der ere heerlijk geworden. Wat is Hij groot geworden in Zijn verhoging!’

Als je in al je zonden en je schuld door het geloof op de Heere Jezus mag zien, terwijl Hij in Zijn lijden en vernedering hangt aan het kruis, en je door genade mag je geloven: ‘Dat, dat lijden, dat deed Hij voor mij...’ Dan zeg je het ook, dan zeg je het in je hart: ‘Wat is Hij, de Heere Jezus Christus. toch groot! Groot en heerlijk in Zijn liefde en in Zijn lijden! Groot en heerlijk is Hij in Zijn verhoging, en ook in Zijn vernedering.’

En nu staat hier, in onze tekst: *Die zal Mij verheerlijken.* Je ziet dat van het woord ‘heerlijk’ of ‘heerlijkheid’ een werkwoord is gemaakt. Net zoals je van het woord ‘groot’ ook ‘vergroten’ kunt maken. Je hebt een grote foto, maar je laat hem nog een keer vergoten, dan wordt die foto steeds groter. De Heere Jezus is heerlijk, maar de Heilige Geest maakt Hem groter en steeds heerlijker.

‘Verheerlijken’ betekent dus: nog groter en nog heerlijker maken.

Want Hij, Christus is al groot. Kijk maar in vers 15, waar staat:

Al wat de Vader heeft, is Mijn.

Dat wil zeggen: Christus is groot. Christus is groot in eeuwigheid. Christus is met de Vader en de Heilige Geest van eeuwigheid en tot eeuwigheid God. Christus is groot in goddelijkheid en eeuwigheid.

En de Vader heeft alles aan Hem gegeven. Alles wat opkomt uit de liefde van de Vader, uit de goedheid en de genade van de Vader, uit de wil en het welbehagen van de Vader, heeft Hij aan Christus gegeven.

Daarom noemt onze belijdenis God de Vader een Fontein. Al het water komt op uit de fontein. En zo komt alle goedheid en liefde en genade op uit de Vader. En Hij heeft het gegeven aan Christus, aan... zo noemen we dat: aan de Middelaar. Die middenin staat, die tussenin staat. Tussen wie? Tussen God, de heilige God in de hemel en zondige mensen.

Want wij mensen kunnen niet rechtstreeks tot de Vader in de hemel gaan, maar alleen door, via Christus. Die daar tussen staat. De Middelaar die daar ‘middenin’ staat. Tussen de heilige God in de hemel en zondige mensen op de aarde staat Christus. God en mens. Jezus Christus. En door Hem, via Hem, zegt de apostel Paulus, hebben wij de toegang tot het vaderhart Gods.

En dat is de reden waarom de Geest niet rechtstreeks de Vader verkondigt, maar de haren van Zijn kinderen door het geloof in Christus laat blikken in het Vaderhart van God. Door de Middelaar, die daartussen staat. De Middelaar Christus, die de Zoon van God is. En die als Zoon kan zeggen en zegt: Alles wat de Vader heeft, is van Mij. Want Hij is Zoon en dus is Hij Erfgenaam.

De eerstgeboren zoon in Israël had het eerste erfrecht en was wettig de bezitter van alles. En Hij heeft dat recht ook gekregen, krachtens de wil en het welbehagen van God de Vader. En krachtens het verbond dat in de eeuwigheid was gesloten tussen de Vader en de Zoon. In dat verbond, in die overeenkomst, heeft de Vader alles gegeven aan de Zoon en de Zoon heeft alles gekregen van de Vader. De Heere Jezus heeft het Zelf gezegd in Johannes 3 vers 35:

De Vader heeft de Zoon lief, en heeft alle dingen in Zijn hand gegeven.

En de Heere Christus heeft ook alles verdiend. Door Zijn werk, door Zijn gehoorzaamheid en door Zijn lijden. En dus is alles van de Vader van Christus.

U zegt, en jij denkt: Maar wat heeft Hij dan allemaal, de Heere Jezus Christus? En dan zeg ik: kijk met mij hoe groot Christus is. Hoe groot is Hij in Zijn volmaaktheid en in Zijn vlekkeloze heiligheid! Hoe groot is Hij in eeuwigheid, in heerlijkheid, in volheid en in majesteit! De liefde, die van eeuwigheid was en is in het hart van de Vader tot al de Zijnen, is ook in Christus. En daarom: alle genade, goedheid en liefde die in God de Vader is, is ook in Christus.

Er is genade op Zijn lippen uitgestort. In Hem is waarheid, vrede en gerechtigheid. De vrede en de gerechtigheid, en de genade en de waarheid, hebben elkaar in Hem ontmoet. Alle macht, alle kracht, alle vermogen is in Christus. Hij heeft gezegd: *Mij is gegeven alle macht, in de hemel en op de aarde.* En alle verkorenen, al Gods kinderen zijn van Hem, want Hij zegt: *U Vader hebt Mij dezelve gegeven.*

Alles is van Christus. Paulus kan er in zijn brief aan de Efeziërs nauwelijks woorden voor vinden. Je voelt hem zoeken naar woorden – hij spreekt ze als het ware stamelend uit –

om de rijkdom en de heerlijkheid, die in Christus Jezus te vinden is, uit te drukken. Hij noemt het de *rijkdom van Zijn genade* en denkend aan de heerlijkheid van Christus, spreekt hij over *de onnaspeurlijke, de onbevattelijke rijkdom van Christus*.

Het schathuis van de Vader in de hemel is vol. Maar... de deur is gesloten. En dat deden wij. Wij hebben de deur in het slot gegooid. Wij hebben, zoals de Bijbel zegt, de gemeenschap, de innige en hartelijke verbondenheid tussen de Schepper en ons schepselen verbroken; de band doorgesneden. De deur is door ons in het slot gegooid!

Maar Christus, als de Middelaar, is gekomen. En in Zijn gehoorzaamheid en leven, in Zijn lijden en Zijn sterven heeft Hij de sleutel genomen en de deur van dat schathuis van de Vader geopend en Hij zegt: Die wil, de kome en die neme het water des levens om niet.

Christus brengt God en mens weer samen. En dat, gemeente, is de vreugde van het kindschap Gods.

In Christus hebben Gods kinderen alles. Letterlijk alles!

Zij zijn van Hem en alles is van hen. Zoals Paulus zegt in 1 Korinthe 3:

Hetzij de wereld, hetzij leven, hetzij dood, hetzij tegenwoordige, hetzij toekomstige dingen, zij zijn alle uwe. Doch gij zijt van Christus en Christus is Gods.

Als u Christus hebt, hebt u alles. Als u Christus niet hebt, hebt u letterlijk helemaal niets. Dan hebt u niet een klein beetje, dan hebt u niets, echt helemaal niets!

Misschien denkt u: ja, maar dan heb ik mijn kerkgang toch nog? Ja, maar alle kerkgang zonder Christus is een lege vorm.

U zegt: 'Maar ik heb toch mijn avondmaalsgang?' Ja, maar een gang naar het avondmaal zonder Christus is een lege vorm.

U zegt: 'Maar ik heb toch mijn preken en mijn bidden, mijn stille tijd en mijn zingen, en mijn getuigen?' Ja, maar zonder Christus is alles leeg en hol.

Als je Christus hebt, hebt je alles. En als je Hem niet hebt, jongens en meisjes, heb je echt helemaal niets.

De Heilige Geest verheerlijkt Christus.

De tweede vraag die we daarbij stellen is:

2. Hoe doet de Heilige Geest dat?

Er staat in onze tekst:

Hij zal het uit het Mijne (uit Christus) nemen en u verkondigen. Met andere woorden: 'Ik ben naar de hemel gevaren. Maar Hij (de Heilige Geest) zal het uit Mij nemen en u verkondigen; vanuit de hemel brengt Hij het naar u toe.'

De Heilige Geest legt dus een verbinding tussen de hemel en de aarde, tussen God en een zondaar. Die verbinding, die band, heet 'het geloof'. Het geloof in de Heere Jezus Christus. Door bekering en wedergeboorte wordt er een persoonlijke band met Christus gelegd. Een band met de Middelaar, Die staat tussen God en mijn verloren ziel.

Geloof is niet iets van jezelf. Het is niet iets wat je zelf maakt. Het is ook niet iets dat vanzelf groeit in je hart, waardoor je steeds beter en groter wordt. Het tegengestelde is waar: je wordt er steeds kleiner van. Het is niet iets van ons.

Het is, zoals de catechismus zegt in antwoord 21: het werk van de Heilige Geest. Geloof is een gave, een gift van God. Dat krijg je: 'Alsjeblieft!' Daar heb je niets aan gedaan, dat heb je niet verdiend, daar heb je nooit om gevraagd, dat heb je nooit gezocht. Ja, zegt God, je had zelfs een hekel aan Mij en je was Mijn vijand. Maar hier is het: genade! Vrije genade, om niet.

En daarom, jongens en meisjes, ben je zo gelukkig als je de Heere dienen mag. Daarom zijn we als kinderen van God altijd zo blij met het woordje 'genade'. Dat woordje 'genade' dat zegt alles. Dat zegt alles over mezelf: Heere, ik heb niks verdiend. En het zegt alles over God, Die het geloof geven wil aan iemand die niets verdiend heeft. Genade.

Het is de Heilige Geest, Die een dood hart levend maakt, overtuigt van zonde en het geloof (zo zeggen we dat) daarin plant. Een klein plantje van geloof. Daardoor worden we, zo zegt de catechismus, Hem (Christus) ingelijfd en nemen we al Zijn weldaden, Zijn genadegaven, aan.

Ingelijfd. Dat betekent: We groeiden eerst als een tak aan de boom die Adam als wortel heeft. Het werk van de Heilige Geest is nu dat Hij die tak afzaagt, afsnijdt, en Hij ent die tak, Hij plant die tak in ('inlijven' noemt de catechismus dat), in een andere boom, in een boom die een andere wortel heeft: de Heere Jezus Christus.

En vanaf dat moment krijg je dus alle eten en drinken, alle water en voeding uit die andere wortel, de Heere Jezus Christus. Vanaf dat moment wordt je letterlijk het eigendom van de Heere Jezus Christus; en worden (dat zegt de catechismus ook) al Zijn weldaden, Zijn genadegaven, Zijn giften, zijn genade je deel.

Dat is het grote moment van de wedergeboorte, van de nieuwe geboorte; het ogenblik dat je een nieuw hart krijgt. Je zou kunnen zeggen dat je een nieuwe wortel krijgt, een nieuw leven. Alles wordt anders, alles wordt nieuw.

Gemeente, het is misschien wel goed om nog eens te zeggen: er is niet zoiets als een langzaam proces dat plaatsvindt in ons hart, waarbij we half bekeerd zijn en voor de andere helft nog onbekeerd. Er is niet zoiets als een staat, waarvan je zou kunnen zeggen: 'Ik ben half wedergeboren en de andere helft, dat weet ik nog niet.'

Nee, het is alles of niets! Want Johannes schrijft in 1 Johannes 5:

Die de Zoon heeft, die heeft het leven; maar die de Zoon van Gods niet heeft, die heeft het leven niet.

Als je Christus niet hebt, heb je helemaal niets voor de eeuwigheid. Er is leven in uw hart of er is geen leven. Je bent geestelijk levend of je bent geestelijk dood.

En eerlijk gezegd: In het gewone leven is dat ook niet zo moeilijk te onderscheiden, toch? Wie levend is en wie gestorven is...? Is het in het geestelijke leven misschien ook niet al te moeilijk? Als iemand leeft, dan zie je dat toch? Dan merk je dat toch?

Jongens en meisjes, als er een baby'tje geboren is, bij jullie thuis of misschien bij een oom of tante, en je gaat met mama op kraambezoek, en je houdt dat baby'tje voorzichtig vast..., dan zie je toch dat dat kindje leeft? Het voelt warm, het ademt en beweegt. Soms zie je het mondje een beetje bewegen en de oogjes. Het kijkt ineens. Het gaat huilen. Je geeft het maar weer terug aan mama, want een huilende baby is niet zo leuk om vast te houden. En mama geeft het kindje weer terug aan de moeder. En het drinkt. En het wordt weer stil van het drinken. En het slaapt weer verder. En het krijgt weer honger... Hoe klein het ook is, alles aan dat kleine mensje bruist van leven.

Als je bekeerd bent, is het net zo. Als je leeft, dan beweeg je, dan heb je honger en je ademt. De adem van het geestelijke leven is eigenlijk het bidden. Dan bid je, dan smeek je. Dan is er honger en dorst in je hart naar het Woord van God. Je kunt niet zonder dat Woord. En dat Woord maakt je stil voor God. En tegelijkertijd komt er weer honger. Alles bruist toch van leven? Dat kun je toch zien? Dat kun je toch weten?

Kijk dan toch eerlijk in uw hart en bedrieg uzelf toch niet, gemeente. Denk niet dat u levend bent, terwijl uw leven – vooral uw verborgen leven – niet anders ademt dan geestelijke dood.

Trouwens, jongens en meisjes, als je heel goed naar dat baby'tje kijkt, zie je ook (als je goed kijkt) dat alles eraan zit. Het is nog wel heel klein en het kan nog wel niet lopen en praten, maar alles zit er aan: kleine oogjes, een klein neusje, een klein mondje, kleine oortjes, hele kleine vingertjes en nog veel kleinere teentjes'.

'Het moet nog wel groeien', zeg je.

Dat is waar. Het moet groter worden. Groeien heet in de Bijbel met een oud woord: wassen, opwassen. Het moet groter worden. Het moet nog heel veel leren en heel veel oefenen. Maar, alles zit er wel aan.

Het geloof dat de Heilige Geest geeft, dat Hij plant, dat verbindt met de Heere Jezus Christus. En door Hem ook met God. 'En daardoor', zegt de catechismus, 'krijgen wij (letterlijk!) al Zijn weldaden, al Zijn gaven.' Al het goede wat van Hem is en alles wat Hij voor ons wilde doen, dat wordt van ons. Dat wordt ons eigendom. We krijgen niet iets, we krijgen alles.

Maar (denk nog maar even terug aan dat kleine baby'tje), dat je alles *hebt*, dat betekent nog niet dat je alles weet en alles begrijpt. Als je tegen dat baby'tje zegt: 'Je hebt hele mooie handjes en je zult later vast heel mooi kunnen schrijven', dan gebeurt er niets, want dat baby'tje begrijpt dat niet. En als je zegt: 'Je hebt van die mooie slanke voetjes, je kunt later vast heel hard lopen.', dan zegt dat baby'tje niets terug. Het ademt alleen maar, het drinkt en het slaapt. Dat wordt allemaal pas duidelijk door de loop van de tijd. Dat kindje moet eerst groeien door te eten en te drinken en het moet oefenen en het moet nog veel leren.

Het is er allemaal, die vingertje, die teentjes, alles, maar het moet eerst groter worden. Wij zouden zeggen: het moet in de loop van het leven nog allemaal blijken. We zullen het vanzelf gaan zien, want het wordt langzaam 'onthuld'. Het wordt, Bijbels gezegd, langzaam en stap voor stap 'geopenbaard'.

Denk maar eens aan een ander voorbeeld. Soms wordt er een heel mooi standbeeld of een herdenkingsmonument gebouwd. Prachtig! En als het dan klaar is, dan gaat er een groot doek overheen. Je ziet het dan niet, maar het is wel helemaal klaar.

En dan komt er een dag met een hele deftige ceremonie. De koning komt, koning Willem-Alexander, om dat beeld (zo zeggen we dat) te 'onthullen', om het 'te openbaren' om het zichtbaar te maken.

Wat gebeurt er dan? De koning komt. En er zijn eerst wat toespraken, en dan... dan knipt hij een lintje door en ineens valt het doek: 'Oh...! Wat is het toch een prachtig beeld! Moet je kijken hoe mooi het is!' Het geheim is onthuld.

Je zegt nu misschien: 'Dat voorbeeld snap ik...'

Maar, ik zal eerlijk zeggen, eigenlijk doet de Heilige Geest het toch anders.

Die onthult alles niet in één keer, zoals met zo'n doek dat valt.

Misschien kan je de Heilige Geest beter vergelijken met een gids. Met iemand die je in een museum of in een paleis aan je hand meeneemt, van de ene kamer naar de andere kamer, en steeds meer geheimen, die je uit jezelf niet ziet, openbaart.

Hij laat verborgenheden zien, zoals er staat in 1 Korinthe 2. Ze zijn verborgen. Ze zijn er wel, maar je ziet ze niet, je kent de betekenis ervan nog niet. Je hebt iemand nodig die het uitlegt, iemand die onderwijs geeft. Een gids die aanwijst en zegt: 'Kijk, dat wist je nog niet, hè? Dat had je nog nooit gezien. Maar kijk, zo is het. Ik zal het je leren, stap voor stap, kamer voor kamer. Ik zal je leren de dingen die u van, die u door God geschonken zijn.'

Gemeente, voor wij verder gaan, zingen we eerst Psalm 25 vers 2, waarin een bede staat om het onderwijs van de Heilige Geest: HEER', ai, maak mij Uwe wegen, door Uw woord en Geest, bekend.

- - - - -

Gemeente, de Heilige Geest geeft onderwijs aan Gods kinderen. De vraag is: hoe doet Hij dat? Hoe verheerlijkt Hij Christus? Hoe maakt Hij de Heere Jezus Christus alsmaar groter en heerlijker?

In 1 Korinthe 2 vers 12 hebben we gelezen:

Wij hebben niet ontvangen de geest van de wereld, maar de Geest Die uit God is – namelijk de Heilige Geest – opdat – en dan komt het doel – wij zouden weten de dingen die ons van (of: door) God geschonken zijn.

De Geest woont in het hart van Gods kinderen en openbaart, onthult, laat stap voor stap zien, wat (niet: wat geschonken *wordt*, maar wat) geschonken *is*. En dan zien we die (wat Paulus noemt) 'verborgenheden' en 'geheimen'.

Maar, ja, wij mensen kunnen die dingen vaak zo moeilijk begrijpen. En we kunnen en willen het vaak zo moeilijk geloven. Maar het is de Heilige Geest Die het in ons hart leert. Hij onderwijst ons opdat we die verborgenheden en geheimen van de godzaligheid gaan begrijpen. Of..., nee we gaan het misschien wel nooit begrijpen, maar wel geloven.

Dat onderwijs van de Heilige Geest is noodzakelijk. Want wij willen het vaak zo anders als dat God wil. We willen eigenlijk helemaal niet uit genade zalig worden. We willen graag een beetje meewerken met God. Ook iets doen voor God. Maar de Heilige Geest zegt: 'Nee, het wordt nooit beter met u. Uit u geen vrucht meer tot in eeuwigheid.'

'En', zegt de Geest, 'Ik wil ook niet dat u, kind van God, groter wordt. Ik wil juist dat u kleiner en minder wordt, want dan alleen wordt Christus groter.'

Wij zeggen vaak: Ik wil eerst schoon zijn, ik wil eerst gewassen zijn, voordat ik durf te vluchten tot Christus. Ik wil eerst wat meer vertrouwen hebben en wat meer zekerheid, voordat ik tot Hem durf te vluchten. Maar de Heilige Geest zegt: Nee, zo moet het niet. Christus is juist gekomen opdat u met uw armoede, met uw zonde en schuld tot Hem zou vluchten. Dan zal Hij u geloof en vertrouwen schenken!

De Geest geeft onderwijs. Je zou kunnen zeggen: de Heilige Geest is Leraar. Hij is Onderwijzer. Hij is Meester en leert Gods kinderen zoals een gids dat doet. Een gids is iemand die je in een paleis of in een museum rondleidt, die je als het ware aan de hand meeneemt en steeds wijst: 'Kijk, kijk daar!'

Jongens en meisjes, loop eens in gedachten mee door dat paleis. De Geest neemt je aan de hand en zegt in de eerste kamer: 'Kijk, daar hangt je zelfportret. Daar hangt het schilderij waar je zelf opstaat.' En we zullen regelmatig teruggaan naar deze kamer om daar nog eens goed naar te kijken. En je kijkt naar dat portret, en het is als een spiegel, en je zegt: 'O, ben ik dit? Ben ik zo zondig in mijn hart? O, ik ben verloren voor God!' Wat een schrik!

Is het nuttig dat de Heilige Geest je in die kamer regelmatig voor de spiegel zet? Jazeker, want dan word ik kleiner; alleen dan kan Christus, de Heere Jezus, steeds groter worden. En daarom is dat onderwijs zo onmisbaar.

En terwijl ik zucht in mijn hart: 'O God, ik heb mijzelf gezien, ik ben verloren', neemt de Heilige Geest mij aan de hand mee naar een andere kamer. Daar hangt een heel mooi, groot schilderij van een weg, die... verkeert afloopt. Het is een afbeelding waarop een brede weg getekend is. Met de mensen die daarop lopen, loopt het verkeerd af.

Maar er is ook een smalle weg. En de Heilige Geest zegt: 'Kijk, er is een weg om te ontkomen, om zalig te worden.' Het is de Geest Die dat zegt.

Wat komt er dan een blijdschap, een hoop en een vreugde in mijn hart: 'O, Heere, is er nog een weg om zalig te worden?'

Zo werkt de Heilige Geest verlangen en uitzien in mijn hart. Het is de Geest die het werkt, die het gebed en het roepen en het zoeken verdiept. Alleen zo wordt Christus kostbaarder, dierbaarder en steeds heerlijker (dat wil zeggen: groter) in mijn oog en in mijn verwachting.

En...? Ik doe mijn uiterste best om beter te worden. Misschien word ik wel geschikt voor deze Zaligmaker... Maar de Geest zegt: 'Nee, kom nog maar eens mee, naar die eerste kamer en kijk nog maar een keer in die spiegel. Zie nog eens wie je bent. Je doet wel je uiterste best om beter te worden voor God, maar het leidt nergens toe.'

Nee, het wordt nooit wat met die zelfverbetering en met die hoop op levensverandering. Dat gaat uiteindelijk ook allemaal ten koste van de heerlijkheid en de eer van Christus.

En de Heilige Geest breekt af. En terwijl de nood groeit in het hart, neemt Hij je aan de hand mee naar een volgende kamer, waar alles glanst en schittert van heerlijkheid. Daar hangt als dat grote schilderij van... Christus. En de Geest licht een tipje van de sluier op en zegt: 'Kijk, zo groot is de Zaligmaker voor een verloren zondaar.' En ik zeg: 'O, wat is Hij toch heerlijk, wat is Hij toch schoon. Wat is Hij toch groot in Zijn onbegrijpelijke zondaarsliefde!'

Ik zeg tegen de Gids: mag het hele doek eraf? Ik wil alles zien...

'Nee', zegt de Gids, 'dat is nu niet goed. Dat komt wel, maar allemaal alleen op de tijd van de grote Koning van dit paleis. Het gaat alles één voor één en stap voor stap, naar dat het de Koning goeddunkt. Want Hij wordt het meest verheerlijkt als de contrasten, als de tegenstellingen tussen licht en donker het grootste zijn. U moet eerst kleiner worden en dan mag u weer wat meer zien van de grootheid en van de heerlijkheid van Christus. Kom nog maar eens terug naar de spiegelkamer. Kijk nog eens naar jezelf, dan kunnen we het contrast nog groter maken.'

En je kijkt weer in de spiegel en zegt: 'O God, wat ben ik toch zondig. De zonde, dat ben ik zelf. O God, ik ben het niet waardig, dat U ooit in genade naar mij om zou zien. Wees me genadig!'

En tegen die Gids zeg je: ‘Wat is Hij toch groot. Ik pas helemaal niet bij deze Zaligmaker.’

Maar dan blijkt die Gids de grote Trooster te zijn, als Hij zegt: ‘Ja, dat is waar. Je past niet bij Hem. Maar Hij past wel bij jou! Hij is zo gepast voor je zondige en schuldige hart.’

‘Kom’, zegt de Geest, ‘naar een andere kamer. Daar ligt het grote Boek. Ik zal Mijn licht laten schijnen over het Boek van het levenswerk van de grote Eigenaar van al deze schatten. Lees maar – leg je vinger hier eens bij en Ik zal Mijn licht erover laten schijnen – lees maar... over de liefde van Christus. Over Hem, Die ooit al in de stille eeuwigheid sprak: ‘Zie, Ik kom, o God, om Uw wil en welbehagen te doen. Ik zal komen in deze wereld om het verlorene te zoeken.’

‘Kom’, zegt de Heilige Geest, de grote Gids van dat paleis, ‘leg je vinger hier eens bij en Ik zal Mijn licht laten schijnen, lees maar: van de liefde van de Vader: ‘Want het behaagde de Heere om Hem – Christus – te verbrijzelen. Hij heeft Zijn ziel tot een schuldoffer gesteld voor verloren zondaren.’

‘Kom,’ zegt de Geest, ‘lees toch in dat Boek over Zijn nodigende liefde. *Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt vanwege uw zonden, en vanwege uw nutteloze werken. Kom tot Mij en keert u tot Mijn bestraffing.*’

Waarom (zegt de Gids door middel van het Woord), waarom weegt gijlieden geld uit voor hetgeen geen brood is, en uw arbeid voor hetgeen niet verzadigen kan? (Jesaja 55:2)

Luister toch naar Mij en kom toch tot Mij!’

De Heilige Geest werpt licht op de woorden die wijzen op de diepte van het lijden van Christus, Die uitgeroepen heeft: *Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?*

En Hij wijst – in het Woord – op de woorden die heenwijzen naar de grootheid van Christus, de Opgestane, Die gezegd heeft: *Ik leef en u zult leven.*

En de Geest zegt: ‘Mijn kind, zie toch de heerlijkheid van Christus in het Woord. Is het niet waar: Hij is blank en Hij is rood, en Hij, Christus, draagt de banier boven tien duizend? Is het niet waar: Alles wat aan Hem is, is gans begerlijk?’

En terwijl de tranen van verwondering me over de wangen lopen, terwijl de Gids naast me staat, zeg ik: ‘Ja, dat is Hem! Hem heb ik nodig en ik hoor Zijn stem. *Dat is de stem mijns Liefsten, zie Hem, Hij komt, springende op de bergen – van mijn ongeloof – huppelende op de heuvelen.*’ Gemeente, wat wordt Christus dan heerlijk en groot!

Als de Geest een blik gunt in de veelzijdigheid van Zijn werk, in de grootheid van Zijn liefde voor ons – voor mij! – zegt het geloof met Johannes:

En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond en wij hebben Zijn heerlijkheid – Zijn grootheid – gezien, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van de Vader, vol van genade en waarheid.

Als de Heilige Geest in het hart van een Godzoekende zondaar iets laat zien van Christus’ heerlijke namen, wat wordt Hij dan groot en heerlijk. Zijn naam is Jezus: Zaligmaker van zondaren. En ik zeg: ‘Ja Heere, dat ben ik, zondaar.’ En ik zeg door het geloof: ‘Ja Heere, dat bent U, een Zaligmaker, de Zaligmaker voor zo’n verloren zondaar.’

Als de Geest iets laat zien van de heerlijkheid van de naam Christus (die door God in de eeuwigheid al gezalfd tot Profeet, Priester en Koning), dan roep ik uit in mijn hart: ‘Hoe groot bent U, o Heere Christus, U die als een *Profeet* onderwijst. Die hardleerse kinderen,

die nooit willen luisteren, die altijd maar weglopen en ongehoorzaam zijn, en toch U blijft onderwijzen. En U hebt ons liefgehad tot in de dood van het kruis. Als een *Priester* hebt U Uzelf geofferd. En zo bent U uiteindelijk triomferend ingegaan in heerlijkheid voor het aangezicht van Uw Vader. O, Heere Christus, wat bent U groot omdat U, gezeten aan de rechterhand van de Vader, voor mij bidt. Omdat U daar in de hemel mijn onvolmaakte zuchten maakt tot volmaakt reukwerk. Omdat U aan de rechterhand van Uw Vader zegent met tijdelijke en eeuwige zegeningen. Wat bent U toch groot als *Koning*, Heere Christus, Die ons beschermt en bewaart en Die voor ons in de hemel een hemelse erfenis bewaart.'

Wat wordt Christus toch groot en heerlijk als de Geest iets laat zien van de heerlijke voorrechten van het kinschap Gods. Weggelopen als de verloren zoon. Mijn Vader dood gewent en het goed van de Vader doorgebracht in goddeloosheid, en toch in liefde door de Vader opgewacht. En vol van liefde omhelsd en gedrukt aan het vaderhart van God en weer aangenomen als een kind. Door de heilige en rechtvaardige God, Die om het bloed van de Middelaar zegt: 'Ik wil voor altijd uw God en uw Vader zijn.'

En wij bidden: *Onze Vader, Die in de hemelen zijt*. Omdat God om Christus' wil onze God en Vader is, werkt de Heilige Geest van stonde aan in ons gebed een kinderlijk vertrouwen. O, wat wordt Christus groot en heerlijk als de Geest ons iets laat zien van de vaste en onveranderlijke erfenis, die in de hemelen bewaard wordt.

Omdat de Geest woont in mijn hart en omdat Christus bidt in de hemel, zal God de Vader nooit loslaten het werk dat Zijn hand begon. En dan zie ik dwars door alles heen, dwars door mijn zonden heen, de onbegrijpelijke grootheid en liefde en heerlijkheid van God de Vader. Dan zie ik de weergaloze liefde, de weergaloze zondaarsliefde van Christus en de heerlijkheid van God de Zoon. En ook die van God de Heilige Geest, die niets anders doet dan Christus in het middelpunt plaatsen. Hij maakt Christus groter en mij kleiner. 'Ja Heere, laat mij maar minder worden, laat mij maar buigen, laat mij maar niets worden, opdat U alles zult zijn.'

Dan zing ik:

Alle roem is uitgesloten;
onverdiende zaligheden
heb ik van mijn God genoten,
'k roem in vrije gunst alleen!

U vraagt wellicht: 'zijn dat nu steeds nieuwe schatten, steeds nieuwe dingen, is het nu steeds iets nieuws, iets extra's, dat wat de Heere geeft...? Maar hoe ligt het dan als je sterft voordat je die door de Geest geschonken vastheid en zekerheid kent in je hart? Hoe kun je nu sterven als je de troost en de vrijheid van het kinschap van God niet ten volle hebt mogen ervaren?'

Gemeente, u moet het wel goed zien. Al die schatten, zegt Paulus in zijn brief aan de Corinthiërs, zijn al geschonken. Met andere woorden: die schilderijen hangen al in dat paleis en in dat museum. Maar we kenden ze niet van dichtbij. Ze waren nog niet geopenbaard, ze waren niet onthuld. Maar Paulus zegt: 'Dat alles was ons al geschonken in Christus Jezus. God heeft Zijn Geest geschonken opdat wij zouden weten de dingen die ons door God geschonken *zijn*.'

Ze zijn al geschonken. En wat de Geest nu doet, is er licht op werpen. Hij schijnt met Zijn licht op die gaven, Hij onthult ze, Hij openbaart ze op Zijn tijd en op Zijn wijze, en met één doel: Christus groter en heerlijker maken.

Maar dat geeft tegelijkertijd wel aan, kinderen van God in ons midden, dat we niet lui mogen zijn, niet rusten mogen, niet tevreden mogen zijn met wat we hebben. De apostel Petrus zegt niet voor niets:

Maar wast op in de genade en kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus (2 Petrus 3:18).

Hoe leert de Geest, hoe onderwijst de Geest? Door te onthullen. Door Zijn licht te laten schijnen op de dingen die reeds geschonken zijn.

En nu onze laatste gedachte, nog kort:

3. Waarmee doet de Heilige Geest dat?

De Heilige Geest werkt dit alles door het Woord! Het Woord van God.

Eigenlijk is dat museum, dat paleis met al die schatten, niets anders dan het Woord van God. De Geest leidt rond in dat Woord. Hij wijst als het ware met Zijn vinger de woorden aan – zoals je dat ook wel met je eigen kind doet – en werpt licht op wat je leest.

De Geest van God pakt als het ware uw vinger en legt hem bij Romeinen 8:7:

Daarom dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet.

Ik zeg: 'Ik begrijp het niet, Heere'. Dan zegt de Heilige Geest: 'Ja, maar Ik zal het u leren. Lees maar verder:

Die in het vlees zijn – in dat zondige ik – kunnen Gode niet behagen (Romeinen 8:8).'

Op een ander moment pakt de Geest weer onze vinger, terwijl Hij schijnt met Zijn licht, en zegt Hij als het ware: 'Lees maar en geloof maar:

Christus heeft ons verlost van de vloek van de wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk die aan het hout hangt (Galaten 3:13).

En dan weer neemt Hij onze vinger als we in stilte biddend lezen wat er geschreven staat in Romeinen 5:

Wij dan gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus (Romeinen 5:1).

En de Geest zegt: 'Zie je het nu? Begrijp je het nu? Geloof het maar, Mijn kind. Je mag het geloven, want het is Mijn getuigenis in je hart, terwijl je het leest in het Woord.'

De Heere gebruikt het Woord om het geloof te werken en te laten groeien, te laten opwassen. Gemeente, daarom moeten we mensen zijn van het Woord en van niets en niets anders. Biddend lezen in het Woord en vragend om het getuigenis van de Heilige Geest, die licht geeft, die onthult, die openbaart en die onderwijst.

Niet jezelf blind staren op je eigen vermeende vermogen om te geloven, of je onvermogen om te geloven. Niet denken aan wat je bezit, aan wat je gekregen hebt in het verleden, of aan wat je nog zou kunnen doen. Maar bid om het Voorwerp van het geloof, Jezus Christus, te mogen zien. Om te mogen zien en te mogen geloven wat Hij heeft gedaan en wat Hij kan en wil doen.

De beste geloofsdaad (zegt een van onze puriteinse godgeleerden) is: jezelf te verliezen en verslonden te worden in de volheid van Christus.

En daarom, kinderen van God in ons midden, ligt hier een sterke pleitgrond voor uw verborgen gebed. Pleit toch op wat u ontvangen hebt, op de voorrechten die u in Christus

geschonken zijn. Pleit, terwijl u wijst op wat er staat in het vijftiende vers, waar Christus Zelf zegt: *Al wat de Vader heeft, is Mijne* – dat is van Mij.

Pleit toch, biddend op uw knieën, op het woord dat Christus gezegd heeft: ‘Hij, de Heilige Geest, zal het uit Mij nemen en u verkondigen, u openbaren, u onthullen, opdat u zou weten de dingen die u door God geschonken zijn.’

En zeg toch, terwijl u die belofte leest in de Schrift: ‘Heere, doe wat U gesproken hebt.’ Zo richt de Geest niet alleen ons geloof op Christus, maar door Christus op de heerlijkheid van de drie-enige God.

Hij richt dus het oog van Zijn kinderen op de *liefde van God de Vader*. Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk dat wij – zondaren, vijanden – kinderen Gods genaamd zouden worden (1 Johannes 3:1). Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij – God de Vader – ons lief heeft gehad, en Zijn Zoon gezonden heeft tot een verzoening voor onze zonden (1 Johannes 4:10).

De Geest richt onze ogen op de liefde en de heerlijkheid van de Vader en op de *liefde en de heerlijkheid van de Zoon*. Christus, zo zegt de apostel, heeft ons liefgehad en Zichzelf voor ons overgegeven tot een offerande en een slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk (Efeze 5:2).

En de *Heilige Geest* richt onze ogen, terwijl wij zien op de heerlijkheid van de God drie-enig, ook op Zijn zondaarsliefde en op Zijn heerlijkheid. Hij begeert niets anders dan Christus groot te maken. En Hij leert ons de dingen die ons door God geschonken zijn.

En als we dat bij het licht van de Heilige Geest zien, dan zeggen we uit het diepst van ons hart:

‘Alle roem is uitgesloten! Drie-enig God, U zij alle eer!’

Amen.